Preceptum Secundum

falsum. vel si ɔgnoscat eā tūc est ac si sci-
enter approbet ⁊ testificet̄ falsitatē. quorū
vtrūqʒ ē magna diuine v̄itati iiuria. D
Tercio ꝑiurat qui ex lapsu lingue iurat
Siquidē aduertat se iurare ⁊ falsum esse
qd̄ iurat. nō excusat̄ a pctō mortali. sicut
nec a dei ɔtēptu. nam ad hoc ꝙ aliqs pec
cet mortaliter saltē nō ex hītu requirit̄ ꝙ
suū pctm̄ plene sit volūtariū directe vl̄ in
terp̄tatiue. qd̄ d̄r ꝓpter istū qui cuʒ delibe-
rare posset. deliberare ɔtēnit. Si ex tali cō
temptu deliberatōis ex surreptōe ꝑiurat.
videt̄ multis ꝙ talis nō est excusand⁹ a
pctō mortali. Nō aūt sic ꝑ oīa de isto qui
deliberare omittit nō ex ɔtēptu sʒ ex negli
gentia. Si āt nō aduertat aliqs se iurare
falsum. nec falsum esse qd̄ asserit. tūc nō
videt̄ habere intentōeʒ iurādi. nisi ex hītu
male introducto forte iuraʒ. iō a crimīe
ꝑiurij excusat̄. Sicut cum qs iurat in cōi
sermōe nō aduertēs quē inuocet ⁊ ad qd
sed ex qdā ɔsuetudine mala. aut alia sur
reptōe mala iurat tūc n̄ peccat mortaliter
sed appropinqt ad mortale. E Quar
to ꝑiurat quis ioco falsuʒ sciēter ɔfirmā
do ⁊ mortaliter peccat. vn̄ dicit scūs tho.
vbi prius. ꝙ ille qui iocose ꝑiurat nō eui
tat diuā irreuerētiā sʒ quo ad aliqd adau
get eā. magnū enī est ⁊ maior irreuerētia
dei cū in ioco assumit̄ in testiōniū falsita-
tis qʒ ex aliq necītate hoīs. Et sicut hō n̄
euitat diuinam irreuerentiā. sic nec peccatū
mortale. F Quinto ꝑiurat ⁊ peccat
mortaliter qui iurat aliqd verū qd̄ tn̄ cre-
dit falsum. q² iurādo mentit̄. ⁊ fallere in
tendit mediāte iuramēto. ⁊ intendit illd̄
qd̄ credit falsum ɔfirmare mediāte iura
mento. ⁊ ꝑ testiōniū diuinū. Exempli grā.
Mercator hʒ duo dolia vini ad vendēdū
in vno scit corruptū vinū eē. in alio sanū
sed a casu trāsponunt̄ dolia ista. Si igit̄
mercator intendit ambo in equali precio
vendere ⁊ ex errore iurat ꝙ in. a. dolio sit
sanū vinū in quo in v̄itate ita est. sʒ mer-
cator putat solū sanū vinū eē in. b. dolio.
verū iurādo ꝑiurus est. q² mentit̄ ⁊ ɔ cor

loquit̄. Sexto ꝑiurat qui dubitat an sit
verū qd̄ iurat. ⁊ tn̄ dicit se scire qd̄ verū sit.
Et si hoc ex deliberatōne ⁊ ex ꝓposito facit
est mortale pctm̄. ⁊ maius si ē solēnisatū
Nō est. q² talis iurat se scire certū esse ser
monē sic esse ⁊ hoc est mendaciū. q² n̄ scit
sic eē sed dubitat. est g̊ mēdaciū iuramn̄to
firmatū. Scita igit̄ ꝓ scitis pōt quis iu
rare. credita solū ꝓ creditis. ⁊ dubia pro
dubijs dʒ qs iurare vel tacere. Septio
ꝑiurat ille qui falsum iurat qd̄ credit esse
verū. lʒ nō tā grauiter peccat sicut quint⁹.
cū ille n̄ intēdat fallere sicut quintus. nec
intendat mendose per nomē di̇ i testimo
nium ei⁹ iducere. non tn̄ ē a pctō imunis
q² vt dic̄ Bonauē. sup. iij. di. xxxix. qʒuis
talis nō ɔtēnat v̄itatē ex certa scīa addu
cendo eā in testiōniū falsitatis. cōtēnit tn̄
ex ipsa temeritate. Adeo ei nomē di̇ terri
bile est ⁊ venerabile ꝙ nullus dʒ ipsuʒ in
testē assumere nisi nouerit quid loqt̄ ⁊ sit
certus de v̄itate dicti sui. nā ignorātia nō
excusat in toto in tali iuramēto. G
Octauo ꝑiurat quis qui iurat falsuʒ deli
berās d̄ dicto sʒ nō d̄ iuramēto. ⁊ sic forte
pōt ɔtingere ꝙ hō ꝑiuret sine pctō mor-
tali. tn̄ adminus est veniale grossum ⁊ pi
culosuʒ. ⁊ multū appropinqt ad mortale
pctm̄. Nono ɔtingit aliquem iurare q
nec deliberat de dicto nec de iuramento. sʒ
totum ꝓfert ex quadam surreptōne nō ex
ɔsuetudīe vel habitu. siue qn̄ iurat in cōi
sermone non attendens quem inuocat ⁊
ad quid. sed ex quadam surreptōe iurat.
⁊ sic non peccat mortaliter sed venialiter.
minus tamē qʒ ille qui deliberat d̄ dicto
non de iuramento. Quod enim ex surre-
ptione ꝓcedit ꝑfecte voluntariū non est.
Ad hoc autem ꝙ quis peccet mortaliter
requirit̄ ꝙ suū pctm̄ sit plene volūtariuʒ
directe vel interpretatiue quod addit̄. vt
in. iij. patuit. H Quantevero graui
tatis sit ꝑiurium quo ad tercium patet ꝑ
sanctū Thomā. vbi prius. ⁊ quodlibe. j.
q. ix. arti. ij. ex quiqʒ. Tum quia in se gra
uius est qʒ homicidiū sm̄ Thomā. Tum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0130
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG